ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Δεκεμβρίου **1933** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **388**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5945. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5333 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8/14 Αὐγούστου 1925 Νομοθ. Διατάγματος περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλείας τῶν ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι» ὡς καὶ τοῦ νόμου 5090». 1

Διατάγματα

Περὶ κατεργασίας ἐγχωρίων ἀποσίκων πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν. 2
Περὶ συμπτύξεως καὶ καταργήσεως θέσεων τῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀεροπορίας καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῆς ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν Ἐπιτελείου Υ. Α. 3
Περὶ καταβολῆς προσωρινοῦ ποσοστοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν Νόμων 4591 καὶ 5173. 4
Περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ δημοσιευτηρίου γυμνασίου θηλέων Πειραιῶς ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὰ δημόσια γυμνάσια. 5
Περὶ ἀπαγορεύσεως ἱδρύσεως κρεοπωλείων, ἰχθυοπωλείων, ὀπωροπωλείων εἰς ὡρισμένας ὁδοὺς τῆς πόλεως Ἀγρινίου. 6

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5333 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 8/14 Αὐγούστου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλείας τῶν ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι» ὡς καὶ τοῦ νόμου 5090».

Νόμος ΒΟΜΕ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 5333 τροποποιεῖται οὕτω :

1. Ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἀσφαλίσεως εἶναι ἡ παροχὴ α') συντάξεως ἀναπηρίας, β') συντάξεως γήρατος. γ') συντάξεως ἐπιζώντος συζύγου, ὀρφανῶν, γονέων καὶ ἀδελφῶν, δ') ἐκτάκτων βοηθημάτων.

2. Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα ποσὰ τῶν συντάξεων ἐν εὐθέμῃ περιπτώσει δύνανται νὰ μειωθῶσι, δύνανται δὲ ἀντιθέτως νὰ αὐξηθῶσιν ἀνὰ δετίαν δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων μετὰ ἠτιολογημένην τεχνικὴν ἐκ σφαλιστικὴν μελέτην.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται τὰ ἑξῆς : «Διὰ τοὺς καθηγητὰς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἐφαρμογὴν ἔχουσι τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενα».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἐκ τῶν ἀνωτέρω οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ στρατοῦ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, δικαιοῦνται νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον, ἐφ' ὅσον ἤθελον ζητήσει τοῦτο ἐγγράφως ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἢ ἐφ' ὅσον τὴν ἰδιότητα ταύτην ἀπέκτησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των. Τοῦ δικαιώματος τούτου δὲν στεροῦνται οὗτοι καὶ ἂν εἶναι μέτοχοι ἄλλου Ταμείου.

«Δὲν θεωροῦνται κατὰ τὸν νόμον 5333 ἐν ἐνεργείᾳ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ οἱ τελοῦντες εἰς μόνιμον διαθεσιμότητα ἢ εἰς τιμητικὴν ἀπστρατείαν ὑγειονομικοί, ἐφ' ὅσον ἤσκουν κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου ἢ ἤσκησαν μετὰ τοῦτον τὸ ἐπάγγελμά των».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδάφιον 4 ἔχον οὕτω : Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέλη τῶν φαρμακευτικῶν Συλλόγων αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 3601 διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προστίθεται ἐδάφιον 5 ἔχον οὕτω:

«Ἐκ τῶν Φαρμακεμπόρων οἱ συνάπτει τοῦ Ν. 615 διατηροῦντες φαρμακεῖα καὶ ἐκτελοῦντες συνταγὰς ἐγγράφονται τῇ αἰτήσει των μέτοχοι τοῦ Ταμείου μὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἄνω φαρμακοποιῶν».

Ἄρθρον 3.

Ἡ προθεσμία τοῦ ἐδαφ. 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1934».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω : Ἑκάστη συνέλευσις συνερχομένη ἐκλέγει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν της τὸν προϊστάμενον αὐτῆς ἰατρόν, δύο ἀντιπροέδρους, ἐξ ὧν ὁ εἷς φαρμακοποιὸς καὶ ὁ ἕτερος ὀδοντοϊατρός, καὶ δύο γραμματεῖς. Μέχρι τῆς ἐκλογῆς τούτων προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου, ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, χρέη δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ὑπὸ τοιχεῖον β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Νὰ ἀκούῃ τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δ.Σ., ἧς τὸ κείμενον διανέμεται εἰς τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως καὶ τὸν ὑγειονομικὸν τύπον 15 ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως».

Ἄρθρον 6.

Τὰ καθήκοντα μέλους τοῦ Δ. Σ. εἶναι ἀσυμβίβαστα πρὸς οἱανδήποτε ὑπαλληλικὴν θέσιν ἐν τῷ Ταμείῳ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου δικαιοῦται ἀποζημιώσεως καθοριζομένης δι' ἀποφάσεως τῆς Συνελεύσεως τῶν [illegible] πων τῶν Μετόχων.

Ἄρθρον 7.

[illegible] οὕτω : «Εἰς [illegible] ..ντων κατὰ

Εἰς τὸ 1 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἔτους χρεωλύσια γενικὸν ἔφορον ἀντικαθίστανται διὰ τῶν Γενικὸν ἐπιθεωρητήν.

Μετὰ τὰς λέξεις «ἐπὶ τῆς καθόλου ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου» τοῦ ἐδαφίου 1 προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τοῦ ὁποίου ἡ θέσις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μείνῃ ἀσυμπλήρωτος πέραν τοῦ μηνός».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Παρ' ἑκάστῃ ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Ταμείου περιφερείᾳ τοῦ Κράτους, ὡς αὕτη ὁρίζονται ἐν τῷ νόμῳ περὶ συστάσεως ἰατρικῶν συλλόγων τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τοῦ Ι. Σ. συμμετεχόντων τῶν προέδρων καὶ τῶν ἄλλων ὑγειονομικῶν συλλόγων. Τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως τοῦ Ταμείου τὰ κατοικοῦντα ἐν τῇ περιφερείᾳ ἀντιπροσωπείας τινὸς δύνανται νὰ παρίστανται ἄνευ ψήφου κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἀντιπροσωπείας τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἐδάφ. γ τοῦ ἀριθμ. 1 τοῦ ἄρθρου 33 ἀντικαθίσταται οὕτω: γ) νὰ συντρέχουν εἰς τὴν εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ ταμείου συμμορφούμεναι πρὸς τὰς ὁδηγίας καὶ διαταγὰς τοῦ Δ. Συμβουλίου». Προστίθεται δὲ εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον καὶ ἐδάφ. δ' ἔχον οὕτω: Τὸ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου δύναται νὰ συγχωνεύῃ περισσοτέρας ἀντιπροσωπείας εἰς ἄλλην ἢ καὶ νὰ ἀναθέτῃ εἰς τινας τῶν ἀντιπροσωπειῶν δικαίωμα ἐκπτείας ἐπὶ ἄλλων τοιούτων. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκπτείας καθορίζει ἑκάστοτε τὸ Δ. Σ.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω:

Οἱ ἐλεγκταὶ ὁρίζονται εἰς τρεῖς, ἐξ ὧν, δύο μέν, ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ τούτων ἐκλέγονται ἐκ μετόχων τοῦ Ταμείου διαμενόντων ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ δι' ἓν ἔτος ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν Ἀντιπροσώπων, ὁ δὲ τρίτος ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ Οἰκονομικῶν ἐκ τῶν Ἀνωτέρων Ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Οὗτοι, προσλαμβάνοντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰδικούς, παρακολουθοῦσι καὶ ἐλέγχουσι, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ κανονισμοῦ ὁρισθησόμενα, τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν κανονικὴν τήρησιν τῶν βιβλίων, ὑποχρεούμενοι νὰ ἐνεργῶσιν ἀπροόπτως ἔλεγχον τοὐλάχιστον δὶς τοῦ ἔτους, πρὸς ἐξακρίβωσιν ἐὰν ἡ ὅλη διαχείρισις εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν καὶ ἂν ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 40 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς δραχμαὶ χίλιαι καταβαλλόμεναι εἰς τὸ Ταμεῖον ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς τέσσαρας δόσεις κατὰ τριμηνίαν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐδ. τοῦ ἄρθρου 40 προστίθενται τὰ ἑξῆς: Ἡ μηνιαία πρόσθετος καταβολὴ ἡ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10 ἐδ. τοῦ ἄρθρου 40 εἰς τοὺς ἀσκοῦντας τὴν εἰδικότητα τοῦ χειρουργοῦ παντὸς κλάδου, τοῦ ὠτορινολαρυγγολόγου, ὀφθαλμολόγου, γυναικολόγου, μαιευτῆρος, νευρολόγου, ψυχιάτρου, ἀρθροθεραπευτοῦ, μηχανοθεραπευτοῦ, εἰς τοὺς χορηγοῦντας φάρμακα χονδρικῆς πωλήσεως καὶ εἰς τοὺς χορηγοῦντας φάρμακα λιανικῆς πωλήσεως θὰ δὲν λειτουργεῖ φαρμακεῖον, εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς μὴ κεκτημένους φαρμακεῖον καὶ εἰς τοὺς ὀδοντιατροὺς μὴ διαθέσεως ὑπ' αὐτῶν ἱκανῆς ποσότητος ἐπιβάλλεται, ἀνεξαρτήτως κλάσεως ἐπιτηδεύματος ἢ ἐπαγγέλματος κατατεταγμένοι, καὶ διὰ τὸν προηγούμενον ἕτι παρόντος χρόνον εἰς δραχμὰς πεντήκοντα μηνιαίως. Κατ' ἀπόφασιν τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν μετόχων, λαμβανομένην κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῆς προτάσεως τοῦ Δ. Σ. καὶ κατὰ σύμφωνον γνωμάτευσιν τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ μειωθῇ ἡ τακτικὴ μηνιαία εἰσφορὰ τῶν μετόχων ἀπὸ 100 δραχ. εἰς 50 δραχ.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 ἐδ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐτησία εἰσφορὰ ἀνερχομένη δι' ἕκαστον μέτοχον εἰς εἴκοσι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ πληρωνομένου φόρου ἐπιτηδεύματος, συμβεβαιουμένη καὶ συνεισπραττομένη μετὰ τούτου ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν καὶ ἀποδιδομένη ὑπ' αὐτῶν δι' ἐντάλματος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, κατὰ τὰ κεκανονισμένα. Μέτοχοι διατηροῦντες Κλινικὴν δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ φόρου, ὃν ὡς Διευθυνταὶ τῆς Κλινικῆς καταβάλλουσι.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐδ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Δραχμαὶ πεντακόσιαι ἐφ' ἅπαξ, καταβαλλόμεναι εἰς τὸ Ταμεῖον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ἀποδείξεως καταβολῆς προσαγομένης πρὸς λῆψιν παντὸς διπλώματος ἢ πάσης ἄδειας ἐξασκήσεως τῆς καταβολῆς τοῦ ποσοῦ τούτου εἶναι ἀπηλλαγμένοι οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Νόμου 5333 ἀσκοῦντες νομίμως τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 ἐδ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Δραχμαὶ διακόσιαι ἐπὶ ἑκάστου γάμου, καταβαλλόμεναι ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς τελέσεως αὐτοῦ. Εἰς τὴν καταβολὴν ταύτην, ἐνεργουμένην κατὰ δόσεις καὶ προθεσμίας ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Δ. Σ., ὑπάγονται καὶ ὅλοι οἱ ἔγγαμοι μέτοχοι τοῦ Ταμείου καὶ οἱ ἐν χηρείᾳ διατελοῦντες ἔχοντες ὅμως τέκνα.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 ἐδ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καταργεῖται.

Ἐν τέλει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8 ἐδαφ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Τὰ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομεῖα τοῦ «Ἐρυθροῦ Σταυροῦ» καὶ «Εὐαγγελισμοῦ» θὰ ἀπαλλάσσωνται ἀπὸ πάσης εἰσφορᾶς βάσει τοῦ ἐδαφίου τούτου ἐὰν διαθέτουν τὸ 1/3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κλινῶν των δωρεὰν ὑπὲρ ἀπόρων ἀσθενῶν, πάντα τὰ ἄλλα δὲ Νοσοκομεῖα πλὴν τῶν ἰδιωτικῶν κλινικῶν ἀπαλλάσσονται τῆς ὡς ἄνω φορολογίας. Ὡς πρὸς τὰ μὴ ἀπηλλαγμένα τῆς φορολογίας καθαρᾶς προσόδου Ἱδρύματα τὸ ὡς ἄνω ποσὸν συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται μετὰ τοῦ φόρου ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν καὶ ἀποδίδεται ὑπὸ τούτων δι' ἐντάλματος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου κατὰ τὰ κεκανονισμένα».

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 ἐδ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Κράτησις 3 ο/ο ἐπὶ πασῶν τῶν ἀποδοχῶν, ὡς λαμβάνει ὁ μέτοχος τοῦ Ταμείου ὁ ἐπὶ ἀμοιβῇ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας, αὐτοδιοικουμένους δημοσίους ὀργανισμούς, ἢ οἱαδήποτε ἰδιωτικὰ Σωματεῖα καὶ ἐπιχειρήσεις.

Ἡ κράτησις αὕτη ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ὑγειονομικοὺς ἀξιωματικοὺς ἀφορᾷ τὸν ὀργανικὸν αὐτῶν μισθόν, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς κρατήσεις καὶ προσαυξήσεις.

Ἡ κράτησις αὕτη ἐνεργουμένη ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν καὶ ἐπιχειρήσεων, καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 ψηφ. α'. ἐδαφ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Ἐπὶ ἑκάστης συνταγῆς ἰατρόσημον πεντήκοντα λεπτῶν, ἐπικολλώμενον ὑπὸ παντὸς ἐκδίδοντος συνταγὴν ἰατροῦ.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 ψηφ. β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται οὕτως: Ἰατρόσημον πεντήκοντα λεπτῶν δι' ἑκάστην συνταγήν, βαρῦνον τὸν φαρμακοποιὸν καὶ ἐπικολλώμενον ὑπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ συνταγολογίου παρὰ τὴν ἐκτελεσθεῖσαν συνταγήν.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 ψηφ. γ'. ἐδαφ. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται οὕτως: Ἰατρόσημον μιᾶς δραχμῆς δι' ἑκάστην μικροβιολογικὴν ἢ βιολογικὴν ἔκθεσιν βαρῦνον τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐργαστηρίου ἢ τῆς Κλινικῆς.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14 ψηφ. δ'. ἐδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται οὕτως: Ἰατρόσημον δραχμῶν

πέντε δι' ἑκάστην ἔκθεσιν ἀκτινοσκοπήσεως ἢ ἀκτινογραφίας. ρ. χιον τῶν διατρούντα τὸ ἐργαστήριον ἢ τὴν Κλινικὴν ὡς καὶ τὸ ἵδρυμα τὸ ὁποῖον νοσηλεύει ἢ ἐξετάζει ἀρρώστους ἐπὶ ἀμοιβῇ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου τούτου ὑπὸ ψηφίον β'. προστίθεται ὡς τετάρτη παράγραφος τὸ ὡς κάτωθι:

«Ἕκαστος μέτοχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐπικολλᾷ τὰ στελεχή τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατεθέντων ἰατρεμάτων εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγούμενον εἰς αὐτὸν ἀτομικὸν ἀσφαλιστικὸν βιβλιάριον».

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 14 ψηφ. ε'. ἐδαφ. προστίθεται ὡς τετάρτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω : Ἰδιοσκεύασμα ἢ ὀδοντοσκεύασμα ἐπὶ τιμῆς πωλήσεως μέχρι 5 δραχ. ἰατροσημαίνεται δι' ἐντύπου 25 λεπτῶν ἀντὶ 50 λεπτῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω: «Τὸ σύνολον τῶν ὑποχρεώσεων τῶν μετόχων τῶν ἐτῶν 1928, 29, 30, καὶ 31 διὰ πάντας τοὺς μετόχους ὁρίζεται εἰς δρχ. τριακοσίας δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων καὶ εἰσπράττεται κατὰ βάσεις καὶ προθεσμίας ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 44 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1) Φάρμακον εἶναι πᾶσα οὐσία ἢ συσκευασία ὡς καὶ πᾶν ἰδιοσκεύασμα τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ἰδίᾳ δὲ τοῦ παρασκευαστοῦ, τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἐμπορίου, προορίζεται κυρίως πρὸς πρόληψιν ἢ θεραπείαν τῶν νόσων ἢ πρὸς ἀπολύμανσιν ἢ ἀντισηψίαν καὶ χρησιμοποιεῖται πρὸς τοῦτο.

2) Ἰδιοσκεύασμα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου εἶναι πᾶσα οὐσία ἢ σκευασία, χρησιμοποιουμένη ὡς φάρμακον ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν, καὶ ἡ ὁποία χωρὶς νὰ ἑτοιμάζεται ἐκάστοτε διὰ μίαν ἑκάστην περίπτωσιν, προορίζεται διὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν καὶ φέρεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ ἰδιαιτέραν συσκευασίαν καὶ, κατὰ κανόνα, ὑπὸ τὴν συσκευασίαν ταύτην παρέχεται εἰς τὸ κοινόν.

Δὲν θεωροῦνται φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα τὰ μὴ καθαρῶς φαρμακευτικὰ τοιαῦτα ὡς τὰ καλλυντικά, εἰς ἃ δὲν συμπεριλαμβάνονται τὰ ὀδοντοσκευάσματα.

Ὡς ἰδιαιτέρα θεωρεῖται ἡ συσκευασία, ἡ ὁποία θὰ τῆς μορφῆς ἢ τοῦ ὀνόματος, καθιστᾷ εὐδιάκριτον τὸ ἐμπόρευμα ἀπὸ ἄλλων ὁμοειδῶν ἄλλης προελεύσεως.

3. Μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἡ παρ' οἱουδήποτε ἄνευ τοῦ ἐνσήμου τοῦ ἄρθρου 40 ἀριθ. 14 ἐδαφ. ε τοῦ αὐτοῦ νόμου πώλησις τῶν ἐκεῖ σημειουμένων εἰδῶν συνεπιφέρει, εἰς βάρος τούτου τὴν ποινὴν τὴν σημειουμένην ἐν ἄρθρῳ 10 τοῦ Ν. Δ. τῆς 9 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐν τῷ κράτει κυκλοφορίας, πωλήσεως ἀφημίσεως ἢ εἰσαγωγῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μυστηρίων φαρμάκων». Ἰσχύοντι μετὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου.

Ἐν περιπτώσει κυκλοφορίας τῶν αὐτῶν εἰδῶν ἄνευ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 ἀριθ. 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁριζομένου τέλους κυκλοφορίας, ἡ ὡς ἄνω ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς παρασκευαστὰς τῶν εἰδῶν τούτων ἢ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν.

Τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐδ. τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνωπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ τιμωρηθεὶς ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν τιμωρηθέντα τῆς ἐπιβαλλούσης τὸ πρόστιμον ἀποφάσεως περὶ τῆς ἀσκήσεως τῆς ὁποίας εἰδοποιεῖται ἀμέσως τὸ Ταμεῖον ὑπὸ τοῦ οἰκείου Συλλόγου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, τὸ πρόστιμον καθίσταται ἀπαιτητὸν παραχρῆμα ὀφειλόμενον ἐντόκως πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως».

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 49 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω : α'Ἐν περικτώσει ὑποτροπῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5090».

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 46 καὶ ἐπ. ἐπιβληθὲν πρόστιμον ὀφείλεται πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως ἡ δὲ ἀπόφασις διαβιβάζεται εἰς τὸν Δημόσιον Ταμίαν, ἵνα εἰσπράξῃ τοῦτο μετὰ τῶν τόκων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» καὶ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον».

Ἄρθρον 18.

Ἡ λέξις «εἰσφοραὶ» τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Ὀφειλαί».

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 60 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἀγορὰ ἀκινήτου ἰδιωτικῶς εἴτε μεσολαβήσει μεσίτου, εἴτε μή, ἢ ἐν δημοσίῳ πλειστηριασμῷ ὡς καὶ ἀνοικοδόμησις ἀκινήτου ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τοῦ Ταμείου καὶ στέγασιν κάσης ὑγειονομικῆς ὀργανώσεως ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ἢ καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ σκοποῦ τούτου ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου δὲν ὑπερβαίνει τὰς κεντακοσίας χιλιάδας δραχμῶν. Προκειμένου περὶ ἀγορᾶς ἀνταλλαξίμων κτημάτων ἐκποιουμένων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ὡς ἄνω ὁρίου θὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν ἀνταλλαξίμων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὀνομαστικῆς προσφορᾶς κατὰ τὴν δημοπρασίαν». Διὰ πᾶσαν ἄλλην ἀγορὰν ἢ ἀνέγερσιν ἀκινήτου ἀπαιτεῖται ἡ προηγουμένη ἄδεια τῆς Συνελεύσεως», λαμβανομένη διὰ τῶν 3)5 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 61 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται οὕτω : «Ἡ Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων δύναται, δι' ἀποφάσεώς της λαμβανομένης διὰ τῶν 3)5 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ νὰ ὁρίσῃ καὶ ἄλλους τρόπους παραγωγικῆς διαθέσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου».

Ἄρθρον 21.

Τὰ ἄρθρα 63 καὶ 64 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργοῦνται.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 66 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω : «Εἰς τοὺς ἀνικάνους πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ...θέντων κατ νομικοὺς, ὡς καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ ὑγμένου ἔτους χρ δικαιουμένους συντάξεως, δύναται τὸ Δ. Σ., ...τησιν τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν ...»

νης ἐνδείας, νὰ χορηγήσῃ βοήθημα, εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε περιοδικῶς, ὡς καὶ νὰ παύσῃ τὴν χορήγησιν τούτου».

«Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει τὸ Δ. Σ. καὶ ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῶν καὶ ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν μετόχων ἢ συνταξιούχων μὴ δυναμένων ἀποδεδειγμένως ν' ἀντιμετωπίσωσι τὰς ἀνάγκας ταύτας».

Ἄρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 67 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω: «Τὸ ποσὸν τὸ διατιθέμενον πρὸς χορήγησιν βοηθημάτων ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μετόχων καθ' ἕκαστον ἔτος, μετὰ γνωμοδότησιν τῆς Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 68 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 70 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται οὕτω: «Σύνταξις δὲν χορηγεῖται ἐὰν ὁ θάνατος ἢ ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθε διαρκούσης τῆς ἐν ἄρθρῳ 54 ὁριζομένης ἀπωλείας τῶν δικαιωμάτων».

Ἄρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 71 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω: «Σύνταξις λόγῳ θανάτου τοῦ μετόχου χορηγεῖται εἰς τὸν ἐπιζῶντα ἐκ τῶν συζύγων, ἐφ' ὅσον παραμένει ἐν τῇ χηρείᾳ, ὡς καὶ εἰς τὰ τέκνα τὰ ἄρρενα μὲν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἀνεξαρτήτως δὲ ἡλικίας ἐὰν εὑρίσκωνται ἐν ἀνδείᾳ καὶ εἶναι ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν ἕνεκα σωματικοῦ ἢ διανοητικοῦ ἐλαττώματος εἰς δὲ τὰ θήλεα, ἐὰν δὲν ἔχωσιν ἔλθει εἰς γάμον, μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 73 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται οὕτω:

1) Ἡ σύνταξις συζύγου ὁρίζεται εἰς 50 ο/ο τῆς συντάξεως γήρατος καὶ δι' ἕνα ἕκαστον τῶν λοιπῶν δικαιουμένων τῆς συντάξεως προσώπων εἰς 20 ο/ο. Ἐλλείψει συζύγου ἡ σύνταξις ὀρφανῶν διπλασιάζεται.

2) Ἡ σύνταξις συζύγου καὶ ὀρφανῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως γήρατος, ἣν ἐλάμβανεν ἢ θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ μέτοχος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.

3) Ἡ σύνταξις γονέων καὶ ἀδελφῶν ἀνέρχεται ἐν συνόλῳ εἰς 50 ο/ο τῆς ὡς ἄνω συντάξεως γήρατος.

Ἄρθρον 28.

Τὰ ἄρθρα 74 καὶ 75 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργοῦνται.

Ἄρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 76 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται οὕτω:

Σύνταξις ἀνικανότητος ἀπονέμεται εἰς μέτοχον καταστάντα ἀνίκανον πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης αὕτη.

Ἄρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 80 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίστανται οὕτω:

Σύνταξις γήρατος χορηγεῖται: 1) Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1936 καὶ ἐφεξῆς εἰς τὸν συμπληροῦντα ἢ ἔχοντα συμπληρώσει τὸ 64ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2) Εἰς τὸν ἐπὶ 30ετίαν ἀσκήσαντα τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ καὶ διατελέσαντα ἅμα ἐπὶ τὸν αὐτὸν χρόνον μέτοχον τοῦ Ταμείου οὗτος συνεπλήρωσε τὸ 59ον ἔτος τῆς ἡλικίας

Ἄρθρον 31.

τοῦ παρόντος τοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἵνα ἀπονεμηθῇ σύνταξις ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ αἰτῶν ταύτην διατέλεσε μέτοχος τοῦ Ταμείου ἐπὶ 8 ἔτη, ἐξ ὧν τὰ τρία ν' ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἀμέσως πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως χρόνον καὶ νὰ συνεπλήρωσε καταβολὰς εἰς εἰσφορὰς καὶ ἰατρόσημα συμποσουμένας εἰς 20.000 δραχμάς.

Ἄρθρον 32.

Τὸ ἄρθρον 82 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτως: Εἰς τὰς περιπτώσεις θανάτου ἢ ἀνικανότητος, ἵνα ἀπονεμηθῇ σύνταξις δέον ὁ μέτοχος νὰ ἔχῃ συμπληρώσει 36 μῆνας συμμετοχῆς εἰς τὸ Ταμεῖον ἀμέσως προηγουμένως τῆς ἐπελεύσεως, τῆς ἀνικανότητος ἢ τοῦ θανάτου καὶ νὰ ἔχῃ καταβάλει ἐξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῶν γεγονότων τούτων, εἰς ἰατρόσημα καὶ εἰσφοράς, ποσὸν ἀνερχόμενον εἰς ἓξ χιλιάδας δραχμάς. Ἐλλειπουσῶν τῶν προϋποθέσεων τούτων, χορηγεῖται μόνον ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ἴσον πρὸς 6 μηνιαίας συντάξεις.

Ἄρθρον 33.

Ἐκ τῶν ἄρθρων τοῦ αὐτοῦ νόμου τὸ μὲν 89 καταργεῖται τὸ δὲ 83 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Οὐδεμία τοῦ λοιποῦ κατέρχεται σύνταξις διὰ τὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λαβόντα χώραν θάνατον ἢ ἀνικανότητα ἂν ὁ μέτοχος δὲν ἔχει καταβάλει ἀποδεδειγμένως 6 μῆνας πρὸ τῶν γεγονότων τούτων τοὐλάχιστον δραχμὰς ἑξακισχιλίας. Ἡ σύνταξις ἀπονέμεται ἠλαττωμένη εἰς τὸ ἥμισυ ἐὰν ἡ ὡς ἄνω καταβολὴ εἶναι μικροτέρα τῶν ἑξακισχιλίων δραχμῶν οὐχὶ δὲ καὶ τῶν χιλίων. Ἀνίκανοι μέτοχοι τοῦ προϋφισταμένου Ταμείου δικαιοῦνται συντάξεως ἀκεραίας ἢ ἠλαττωμένης ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν καταβολῶν των.

Ἄρθρον 34.

1) Κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται συντάξεως κανονιζομένης καὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων ὡς εἶχον αὗται πρὸ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐπερχομένων τροποποιήσεων αἱ χῆραι καὶ τὰ τέκνα μέχρις ἐνηλικιώσεως καὶ αἱ ἄγαμοι θυγατέρες ἰατρῶν ἀποθανόντων μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5333 ἢ καὶ 6 μῆνας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἄνω νόμου ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶχον καταβάλῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1928 τὸ τέταρτον τοῦ ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 8)14 Αὐγούστου 1925 ὁριζομένου ποσοῦ ἐγγραφῆς.

2) Πρὸς τούτοις δικαιοῦνται τῆς αὐτῆς συντάξεως αἱ χῆραι καὶ τὰ τέκνα, μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως ἰατρῶν μετόχων, θανόντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐχόντων καταβάλλει τὸ τέταρτον τοῦ ποσοῦ ἐγγραφῆς, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔκεσαν θύματα τοῦ καθήκοντός των φονευθέντες ὑπὸ ἀνισορρόπων ἀσθενῶν των.

3) Κατ' ἐξαίρεσιν δικαιοῦνται συντάξεως κανονιζομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων ὡς εἶχον αὗται πρὸ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐπερχομένων τροποποιήσεων αἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι χῆραι, τὰ τέκνα μέχρις ἐνηλικιώσεως, αἱ ἄγαμοι θυγατέρες, τούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων, οἱ γονεῖς ἰατρῶν, ἀποθανόντων τὸ ἔτος 1933 ἐφ' ὅσον οὗτοι καταβάλωσι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ ὑπὸ τῶν ἰσχυόντων νόμων καθοριζόμενον ποσὸν δι' ἐγγραφὴν καὶ εἰσφοράς.

4) Αἱ οἰκογένειαι ὑγειονομικῶν μετόχων τοῦ ΤΖΑΥ ἀποβιωσάντων κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1932 καὶ ἐντεῦθεν πρὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ παρόντος νόμου δικαιοῦνται πλήρους κανονικῆς συντάξεως ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἤθελον καταβάλῃ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα καὶ ἐφ' ὅσον εἶνε ἀποδεδειγμένως ἄποροι.

Ἄρθρον 35.

Τὸ ἄρθρον 84 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω:

Ἡ σύνταξις ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ βασικοῦ ποσοῦ καὶ τῶν

προσαυξήσεων. Βασικόν ποσόν ορίζεται δραχμαί δισχίλιαι μηνιαίως. Αί προσαυξήσεις ανέρχονται εις δισχιλίας δραχ. ετησίως διά πάσαν χιλιάδα δραχμών καταβολών εις το Ταμείον κατά τα εν τω επομένω άρθρω οριζόμενα.

Άρθρον 36.

Το άρθρον 85 του αυτού νόμου αντικαθίσταται ούτω:

«Καταβολαί, επί των οποίων υπολογίζονται αι προσαυξήσεις είναι αι των αριθ. 1, 2, 5, 6 του άρθρου 40, ή υπό τοιούτου μετόχου καταβαλλομένη κράτησις 3 ο/ο εκ του μισθού του, οριζομένη εν αριθ. 11 του αυτού άρθρου, ως και αι καταβολαί εκ των ισοτρόπων των ψηφίων α, β, γ, δ, του αριθ. 14 του αυτού άρθρου.

Άρθρον 37.

Το άρθρον 86 του αυτού νόμου αντικαθίσταται ούτω:

1) Διά τας συντάξεις ανικανότητος το βασικόν ποσόν της συντάξεως μειούται κατά εν τέταρτον.

2) Εάν εκ της ανικανότητος δεν στερείται ο μέτοχος πάσης προσόδου εκ του επαγγέλματος του, το βασικόν ποσόν της προς αυτόν χορηγουμένης συντάξεως μειούται κατά εν επί πλέον τέταρτον.

Άρθρον 38.

Το άρθρον 87 του αυτού νόμου αντικαθίσταται ούτω:

«Μέτοχος γενόμενος ανίκανος μετά την συμπλήρωσιν του 59ου έτους της ηλικίας του δικαιούται εις σύνταξιν γήρατος. το εδάφ. 2 του προηγουμένου άρθρου εφαρμόζεται και ενταύθα.

Άρθρον 39.

Το άρθρον 88 του αυτού νόμου καταργείται.

Άρθρον 40.

Το άρθρον 89 του αυτού νόμου αντικαθίσταται ούτω:

Η σύνταξις γήρατος παρέχεται από της πρώτης του επομένου της υποβολής της αιτήσεως μηνός, και παύει την πρώτην του επομένου μηνός του θανάτου του συνταξιούχου. Η σύνταξις ανικανότητος παρέχεται από της ημέρας καθ' ην επήλθεν η ανικανότης προς εργασίαν, εν αμφιβολία δε από της πρώτης του επομένου μηνός και παύει διά του θανάτου του συνταξιούχου ως και διά της επανακτήσεως της προς άσκησιν του επαγγέλματός του ικανότητος. Η σύνταξις χήρας τέκνων, γονέων, αδελφών άρχεται από της ημέρας του θανάτου του μετόχου ή του συνταξιούχου και παύει από της ημέρας καθ' ην επραγματοποιήθη λόγος τις εκ των συνεπαγομένων την παύσιν της συντάξεως, κατά τα εν άρθροις 71 και επ. οριζόμενα.

Άρθρον 41.

Το άρθρον 90 του αυτού νόμου αντικαθίσταται ούτω:

«Το δικαίωμα συντάξεως χήρας δεν υφίσταται: 1) Εάν ο μέτοχος απεβίωσε προ της παρελεύσεως έτους από της τελέσεως του γάμου, εκτός αν ο θάνατος επήλθεν εκ βιαίου συμβάντος ή εκ του γάμου εγεννήθη ή ενομιμοποιήθη τέκνον ή η χήρα του αποβιώσαντος είναι έγκυος κατά τον χρόνον του θανάτου του μετόχου. 2) Εάν ο μέτοχος ετέλεσεν τον γάμον αυτού μετά την συμπλήρωσιν του 60ου έτους της ηλικίας του ή μετά την απονομήν εις αυτόν συντάξεως, πλην αν απέθανεν ούτος μετά την συμπλήρωσιν διετίας από του γάμου.

Άρθρον 42.

Μετά το άρθρον 90 προστίθεται άρθρον 90 α' έχον ούτω: «Πας μέτοχος δύναται να εισφέρη εις το Ταμείον πλέον της υποχρεωτικής εισφοράς ή της επικολλήσεως ιατροσήμων προς επαύξησιν της συντάξεώς του.

Τα ούτω καταβληθέντα ποσά υπολογίζονται εις τας εν άρθρω 84 προσαυξήσεις, πλην εκείνων, άτινα κατεβλήθησαν κατά την τελευταίαν προ της απονομής της συντάξεως τριετίαν, άτινα αποδίδονται εντόκως προς 5ο/ο από της καταβολής».

Άρθρον 43.

Μετά το άρθρον 90 α' προστίθεται άρθρον 90 β' έχον ούτω: «Έκαστος συνταξιούχος δικαιούται εντός εξαμήνου από της απονομής της συντάξεως του να ζητήση την καταβολήν του αναλογούντος εις αυτά μαθηματικού αποθέματος του 1/4 της συντάξεώς του. Το δικαίωμα τούτο χορηγείται από της 1ης Ιανουαρίου 1943.

Άρθρον 44.

Εν τέλει του άρθρου 96 του αυτού νόμου προστίθενται τα εξής:

«Η ως άνω διάταξις εφαρμόζεται αναλόγως και προκειμένου περί των ασκούντων την οδοντιατρικήν».

Άρθρον 45.

Το άρθρον 99 του αυτού νόμου αντικαθίσταται ούτω:

Πάσα απαίτησις του Ταμείου είτε κατά των Μετόχων αυτού είτε κατά τρίτου εισπράττεται συμφώνως προς τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων εκάστοτε ισχυούσας διατάξεις. Εν πάση περιπτώσει η δικαστική οδός παραμένει εις το Ταμείον ελευθέρα.

Άρθρον 46.

Το υπ' αριθ. 4 εδ. του άρθρου 100 αντικαθίσταται ως εξής: «Δύο συντάξεις εις το αυτό πρόσωπον δεν χορηγούνται. Της διατάξεως ταύτης εξαιρούνται ορφανά πατρός και μητρός μετόχων του Ταμείου».

Άρθρον 47.

Το άρθρον 101 του αυτού νόμου καταργείται.

Άρθρον 48.

Το άρθρον 104 του αυτού νόμου καταργείται.

Άρθρον 49.

Το άρθρον 107 του αυτού νόμου αντικαθίσταται ούτως:

Το Ταμείον απολαύει πασών των εν τω άρθρω 13 παραγρ. 24 του νόμου 4448 περί ταμείου συντάξεως Νομικών αναγραφομένων απαλλαγών πληρωμής φόρων και ατελειών ισχυόντων μετά του παρόντος νόμου από της ισχύος τούτου. Αί υποβαλλόμεναι αιτήσεις και αναφοραί εις το Ταμείον και αι πληρωνόμεναι υπ' αυτού συντάξεις και άλλα βοηθήματα δεν υπόκεινται εις τέλος χαρτοσήμου.

Άρθρον 50.

Το άρθρον 112 του αυτού νόμου αντικαθίσταται ούτως:

«Διά την είσπραξιν των κατά το προηγούμενον άρθρον οφειλομένων εφαρμόζονται τα εν άρθρω 51 οριζόμενα. Εκ παντός ποσού, όπερ υπέρ του Ταμείου εισπράττουσιν οι Δημόσιοι Ταμίαι, παρακρατούσι 3 ο/ο υπέρ της υπηρεσίας των, κατά τα οριζόμενα από τους λογιστικούς νόμους, κατά τα υπόλοιπα φέρουσιν εις πίστωσιν του Τ. Σ. Α. Υ.

Άρθρον 51.

Η δευτέρα παράγραφος του άρθρου 31 τροποποιείται ούτως: «Τα δε της πειθαρχίας, τιμωρίας, απολύσεως κατ μονιμότητος του προσωπικού κανονισθήσονται μένου έτους χρη τος εφ' άπαξ εκδοθησομένου προτάσει του Υγιεινής.

Ἄρθρον 52.

1. Διὰ Διατάγματος ἐρχόμενος ἐκδοθησομένου θὰ κωδικοποιηθοῦν εἰς ἕνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τῶν νόμων 5333, 5090 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 8/14 Αὐγούστου 1925 «περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Ἀσφαλίσεως ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι» βάσει τοῦ παρόντος νόμου.

2. Πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τοῦ παρόντος Νόμου κανονίζεται διὰ Διατάγματος τῇ εἰσηγήσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ. Σ. Α. Υ. καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Κρατικῆς Ὑγιεινῆς εἰς ὃν καὶ ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑφυπουργὸς

ΣΠ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ κατεργασίας ἐγχωρίων ἀποσύκων πρὸς οἰνοπνευματοποίησιν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 5 καὶ τὸ ἄρθρον 12, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μέχρι τοῦδε, τοῦ νόμου 971 τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1917 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ καταργήσεως καὶ τροποποιήσεως φόρων καταναλώσεως» τὸ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1926 Ν. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος νόμων» καὶ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 971 Διατάγματος τῆς 25 Δεκεμβρίου 1917, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 889/1933 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 ἐργαζομένους οἰνοπνευματοποιοὺς Β' κατηγορίας ὅπως, ἐκτὸς τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου ὁριζομένων ὑλῶν, κατεργασθῶσι μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1934 καὶ μέχρι ποσοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου χιλιογράμμων ἀποσύκων ἐσοδείας 1933 τῶν περιφερειῶν Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας, ἅτινα ἤθελον συγκεντρωθῇ ἀποδεδειγμένως ἀπὸ συκοπαραγωγοὺς τῶν αὐτῶν περιφερειῶν ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 4652 τοῦ 1930 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ ἱδρύσεως Γραφείου προστασίας ἑλληνικῶν σύκων» ὡς ἐτροποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 22 Ἰουλίου 1933 «Γραφείου προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων».

2. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐκ τῆς ἀνωτέρω ποσότητος παραχθησομένου οἰνοπνεύματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 170.000 χιλιο-

τῶν παραχθησόμενον οἰνόπνευμα διατεθήσεται πρὸς τὴν βιομηχανικὴν χρῆσιν.

Ἄρθρον

Ἄρθρον 2.

Ἡ τιμὴ εἰς ἣν ὑποχρεοῦνται οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Β' κατηγορίας νὰ ἀγοράσωσιν ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου των παρὰ τοῦ Γραφείου Προστασίας Ἑλληνικῶν Σύκων τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατεργασθησόμενα ἀπόσυκα ὁρίζεται ἀνὰ χιλίας ἑκάστης εἰς δραχμὰς διὰ τοῦ τύπου 58,33.Σ ἔνθα Σ ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν περιεκτικότης σακχάρου τῆς περιλαμβανομένης ποσότητος.

Ἄρθρον 3.

Ἡ βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ ἐκ τῶν ἀποσύκων τούτων παραχθησομένου καθαροῦ οἰνοπνεύματος ἔτι δὲ καὶ τὸ ποσὸν τοῦ καταβλητέου φόρου καταναλώσεως ὁρίζονται, ὡς καὶ διὰ τὸ ἐκ σταφίδος καθαρὸν οἰνόπνευμα, ἤτοι κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου :

α) Βιομηχανικὴ τιμὴ καὶ τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως ἀφορολογήτου οἰνοπνεύματος δραχμαὶ 17,22.

β) Πρόσθετος φόρος καταναλώσεως δραχ. 22,80.

γ) Σύνολον κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως δραχ. 57.80.

δ) Πρόσθετον ποσοστὸν ὑπὲρ ἀναγκαστικῶν ἐνεῖων δραχμὰς 2.40.

ε) Τὸ δικαίωμα ἐλέγχου καὶ ἐποπτείας τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος ἀνέρχεται εἰς 1 ο/ο ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου συνόλου κυρίου καὶ προσθέτου φόρου καταναλώσεως.

στ) Τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως τοῦ φορολογημένου καθαροῦ οἰνοπνεύματος ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 78 κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου ἤτοι δραχμὰς 72.10 κατὰ χιλιόγραμμον οἰνοπνεύματος 95° βαθμῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τούτου οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ, Γ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ἰ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Β. ΣΑΓΙΑΣ, Σ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

(3)

Περὶ συμπτύξεως καὶ καταργήσεως θέσεων τῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀεροπορίας καὶ ὑπαγωγῆς αὐτῆς ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν Ἐπιτελείου Υ. Α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5415, καθὼς καὶ τὸν νόμον 5100, τὸν νόμον 4808, τὸ ὑπὸ 19/1/32 Π. Δ. «περὶ Ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας», καθὼς καὶ τὰς ὑπ' ἀριθ. 227/1933 καὶ 330/1933 γνωματεύσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Συμπτύσσεται ἡ Διεύθυνσις Πολιτικῆς Ἀεροπορίας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ἐπιτελείου, τροποποιουμένης τῆς παραγρ. α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5100 ὡς ἑξῆς :

Ἡ Ὑπηρεσία τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας περιλαμβάνει :

α) Τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ ὑποδιαιρουμένην εἰς τὰ Τμήματα αὐτῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

Ἄρθρον 2.

Τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὡς ἀκολούθως.

Εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Ἐπιτελείου Γραφείου Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, ὑπάγονται ἅπασαι αἱ Διοικητικῆς, Τεχνικῆς, Οἰκονομικῆς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης φύσεως ὑποθέσεις αἱ σχετιζόμεναι μὲ τὸν ἔλεγχον ἢ μελέτην ἱδρύσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν Ἀερολιμένων Δημοσίας καὶ Ἰδιωτικῆς χρήσεως, τῶν γραμμῶν ἐναερίου συγκοινωνίας καὶ τῶν συναφῶν πρὸς τὴν Ἀεροπορίαν ἐμπορικῶν καὶ ἰδιωτικῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καθὼς καὶ πᾶν ζήτημα ἀφορῶν τὴν Πολιτικὴν Ἀεροπορίαν, ὑφιστάμενον ἢ μέλλον νὰ δημιουργηθῇ.

Ἄρθρον 3.

Τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὡς ἀκολούθως.

Τὸ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν Ἐπιτελείου Γραφείου Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων τμημάτων εἰς ἃ κατανέμεται ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὑπηρεσιῶν του ὡς ἀκολούθως.

Τμῆμα α'. Ἐναερίων Συγκοινωνιῶν.
Τμῆμα β'. Ἀερολιμένων
Τμῆμα γ'. Ἀεροναυτιλίας
Τμῆμα δ'. Πληροφοριῶν καὶ Στατιστικῆς.

Τοῦ Γραφείου τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας προΐσταται ὁ ἐκάστοτε Τμηματάρχης Ἐναερίων Συγκοινωνιῶν, μεταβιβαζομένης εἰς αὐτὸν τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ἀπὸ 31ης Ἰανουαρίου 1932 Π. Δ. «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 4.

Τροποποιεῖται τὸ μέρος β' τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου διαγραφομένης τῆς φράσεως «ὁ Διευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας» καθὼς καὶ τῆς φράσεως «ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας» καὶ ἀντικαθισταμένων τῶν φράσεων «τῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀεροπορίας» διὰ τῆς φράσεως «τοῦ Γραφείου Πολιτικῆς Ἀεροπορίας» καθὼς καὶ τῆς φράσεως «οἱ Διευθυνταὶ τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας καὶ τῶν Τ.Τ.Τ.» διὰ τῆς «οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Ἐπιτελείου Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ τῶν Τ.Τ.Τ.».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται μετὰ τὴν φράσιν «τοῦ Ὑπουργείου» ἡ φράσις «ἀντικαθισταμένου εἰς τὴν σύνθεσιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1932 Π. Δ. «περὶ ὀργανώσεως Ὑπουργείου Ἀεροπορίας». τοῦ Διευθυντοῦ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐπιτελείου», τροποποιουμένου οὕτω τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαλείφεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθισταμένη διὰ τῆς ἑπομένης :

«2) Κρατικὸς Ἀερολιμὴν καλεῖται πᾶν ἀεροδρόμιον τελοῦν ὑπὸ τὴν Διοίκησιν ἢ Ἐποπτείαν τῶν διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τοῦ ἀμέσως κατωτέρω ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου ἐντεταλμένων τὴν ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τῶν ἀεροσκαφῶν τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας καὶ ἐφοδιασμένον διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐγκαταστάσεων πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ ἔλεγχον τῶν πολιτικῶν ἀεροσκαφῶν καὶ τῶν ἐναερίων μεταφορῶν ἐν γένει καὶ ὅπερ εἶναι ἀνοικτὸν εἰς δημοσίαν χρῆσιν»

Ἡ δικαιοδοσία καὶ ἁρμοδιότης Διοικήσεως Κρατικῶν Ἀερολιμένων καὶ ἐλέγχου ἀεροσκαφῶν τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας μεταβιβάζεται εἰς τὰς ὑφισταμένας Διοικήσεις τῶν πλησιεστέρων Σμηναρχιῶν ἢ Βάσεων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἢ τῶν κατὰ τόπους λιμενικῶν Ἀρχῶν καταργουμένων τῶν θέσεων Διοικητικῶν Κρατικῶν Ἀερολιμένων.

Αἱ Ἀρχαὶ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἢ λιμενικαὶ τοιαῦται, εἰς ἃς ἡ ἁρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία Διοικητοῦ Ἀερολιμένος θέλει μεταβιβασθῇ ὡς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλέπεται ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς μεταβιβάσεως θέλουσι κανονισθῇ διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ πρὸς μείωσιν ἢ μεταβίβασις ἁρμοδιότητος νὰ γίνῃ εἰς λιμενικὴν Ἀρχὴν διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, ἐπὶ τούτῳ προκληθησομένων.

Ἄρθρον 7.

Προστίθεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ ἑπομένη παράγραφος :

«3) Αἱ ὑπηρεσίαι Κρατικῶν Ἀερολιμένων καὶ Βοηθητικῶν Ἀεροδρομίων τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας αἱ μεταβιβαζόμεναι δυνάμει τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 εἰς τὰς Διοικήσεις Σμηναρχιῶν ἢ Βάσεων τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπαρίας ἢ Λιμεναρχεῖα ἐξυπηρετοῦνται παρ' ἀξιωματικῶν τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἄλλων σωμάτων ἢ ὅπλων ὑπηρετούντων ἤδη καὶ κατεχόντων ὀργανικὰς θέσεις εἰς τὰς Σμηναρχίας, Βάσεις ἢ Λιμεναρχεῖα, εἰς ἃ ἡ ἁρμοδιότης καὶ δικαιοδοσία τῶν καταργηθησομένων θέσεων Διοικητῶν Κρατικῶν Ἀερολιμένων καὶ Βοηθητικῶν Ἀεροδρομίων ὑπῆχθη».

Ἄρθρον 8.

Ἀπαλείφεται τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἀντικαθιστάμενον διὰ τοῦ ἑπομένου, τῶν ὀργανικῶν ἀριθμῶν ὁριζομένων ὡς ἀκολούθως, τοποθετουμένων τῶν τμηματαρχῶν ὡς προϊσταμένων τῶν ἄνω τμημάτων καὶ τοποθετουμένου ἑνὸς εἰσηγητοῦ ὡς βοηθοῦ τοῦ Β' Τμήματος.

1. Κεντρικὴ Ὑπηρεσία:
Τμηματάρχαι α' ἢ β' τάξεως, τεχνικοὶ ἢ διοικητικοὶ 4.
Εἰσηγητὴς. τεχνικὸς 1.
2. Βοηθητικὰ Ἀεροδρόμια:
Μέχρι 8 ἡμερομισθίων φυλάκων σωματοδοτῶν.
3. Ἡμερομίσθιων τεχνικῶν καὶ ἐργατικῶν προσωπικῶν, τοῦ ὁποίου τὸ σύνολον τῶν ἡμερομισθίων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τοῦ τῶν φυλάκων βοηθητικῶν Ἀεροδρομίων, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐτήσιον ποσὸν τῶν (600.000) ἑξακοσίων χιλιάδων.
4. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπηρετεῖ παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ καὶ τοῖς Ἀερολιμέσιν ἀριθμὸς τις γραφέων καὶ δακτυλογράφων μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τοὺς 6 γραφεῖς καὶ δακτυλογράφους.

Ἄρθρον 9.

Ἀπαλείφεται τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου.

Ἄρθρον 10.

Τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ἀντικαθισταμένης τῆς πρώτης φράσεως τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου τούτου διὰ τῆς ἑπομένης :

«Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιτελείου προΐσταται τῆς ὅλης ὑπηρεσίας τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας», ὡς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὁρίζεται,

Ὁμοίως ἀντικαθίστανται ὅπου συναντῶνται ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ αἱ λέξεις «Διευθυντὴς» καὶ «Ὑποδιευθυντὴς» ἀντιστοίχως τῶν φράσεων: «ὁ Διευθυντὴς Ἐπιτελείου» καὶ «ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Πολιτικῆς Ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 11.

Τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὡς ακολούθως :

«Ὁ προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Πολιτικῆς Ἀερο- σεως. λαμβάνων τὰς ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις τοῦ Διευθ- εργητικοῦ Ἐπιτελείου, καθορίζει τὰς λεπτομερείας ἐκτελέ- ονται: τονίζει τὰς ἐνεργείας τῶν τμημάτων τοῦ γραφείου ιθέντων κατὰ τὰς ὑπὸ τούτων συντασσομένας διαταγὰς ἢ ἐγ- μένου ἔτους χρο-

Ἄρθρον 12.

Τροποποιεῖται τὸ ἄρθρον 24 τοῦ αὐτοῦ Νό- νης τῆς φράσεως «τοῦ μονίμου προσωπικοῦ»

μένης διὰ τῆς τράπεζας «τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐντεταλμένου ὑπηρεσίας τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 7 καὶ παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος Νόμου, τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν τῶν Κρατικῶν Λεπρολιμένων καὶ ἐντοπίων Λεπροβρομάνων.

Ἄρθρον 13.

Τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων μετέχει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ἀντὶ τοῦ Διευθυντοῦ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρου 1 παραγράφων β' καὶ γ' τοῦ Νόμου 1808.

Ἄρθρον 14.

Ὑποκαθιστᾷ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιτελείου τὸν Διευθυντὴν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, ὅπου ρητῶς δὲν προβλέπεται τοῦτο διὰ τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ, Σ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ, Ι. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΔΗΣ, Σ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ, Π. ΡΑΛΛΗΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Β. ΣΑΓΙΑΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Μ. ΜΑΝΤΑΣ.

(4)

Περὶ καταβολῆς προσωρινοῦ ποσοστοῦ εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ νόμου 4591 καὶ 5173.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 4591, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5173, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Μέχρις οὗ καταστῇ δυνατὴ ἡ εἰς πάντα τοὺς δικαιούχους καταβολὴ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 4591 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 5173 προβλεπομένου ποσοστοῦ, καταβάλλεται εἰς αὐτοὺς ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰδικοῦ λογαριασμοῦ, τηρουμένης τῆς νομίμου διαδικασίας, τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς κατὰ σύμμετρον ὑπολογισμὸν ἐπὶ τοῦ διαθεσίμου ὑπολοίπου, μετὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν διατάξεων τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5173 τῶν κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ποσοστῶν.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

κατὰ Σεπτεμ
ἑλληνικω
λίου 1933

(5)

...ωρίσεως τοῦ δημοσυντηρήτου γυμνάσίου θη-

2. Τὸ ποσ... *ειραιῶς ὡς ἰσοτίμου πρὸς τὰ δημόσια γυ-*
καὶ νοσηλεύμα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

...ζει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 5872 «περὶ προ...
...τοῦ νόμου 4373 «περὶ διαρρυθμίσεως τῶν σχο...
...παρ...

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

λείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως 1368 «περὶ διδασκαλείων», 3802 «περὶ ἱδρύσεως παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν» νόμου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας Ὑπουργοῦ στηριζομένη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 102 πρᾶξιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀναγνωρίζεται τὸ ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου Δήμου ἱδρυθὲν καὶ διαπάναις αὐτοῦ συντηρούμενον γυμνάσιον θηλέων ὡς ἰσότιμον πρὸς τὰ δημόσια γυμνάσια τοῦ Κράτους ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ λειτουργῇ τοῦτο συμφώνως πρὸς τὰς περὶ τῶν δημοσίων γυμνασίων ἰσχυούσας διατάξεις.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Ι. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

(6)

Περὶ ἀπαγορεύσεως ἱδρύσεως κρεοπωλείων, ἰχθυοπωλείων, ὀπωροπωλείων εἰς ὡρισμένας ὁδοὺς τῆς πόλεως Ἀγρινίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων» καὶ ἰδόντες τὸ ὑπ' ἀριθ. 851/1933 πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2395 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπαγορεύομεν τὴν ἵδρυσιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν οἰκοδομῶν ὡς κρεοπωλείων, ἰχθυοπωλείων καὶ ὀπωροπωλείων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς πόλεως Ἀγρινίου τῇ καθοριζομένῃ δι' ἐρυθρῶν χαρακτηριστικῶν γραμμῶν ἐν τῷ ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. θεωρηθέντι ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου σχεδίων πόλεων διαγράμματι, ἤτοι: μεταξὺ τῶν ὁδῶν Μεσολογγίου μέχρις Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου, Χαριλάου Τρικούπη μέχρις οἰκίας Στράτου Παπαθανάση ἐναντι πάρκου ἀδελφῶν Παπαστράτου, ὁδοῦ Δεληγεώργη, Π. Π. Γερμανοῦ μέχρι συναντήσεως ὁδοῦ Παπακώστα, ὁδοῦ Παπακώστα ἀπὸ τῆς συναντήσεως μὲ ὁδὸν Π. Π. Γερμανοῦ μέχρι πλατείας Μπέλλου, ὁδοῦ Μπαϋμπᾶ μέχρις ὁδοῦ Παπακώστα, ἐξαιρουμένης τῆς πλατείας Καραπανέϊκα, ὁδῶν Ἡφαίστου, Δήμου Τσέλιου μέχρι συναντήσεως ὁδοῦ Σουλίου καὶ ἐκεῖθεν μέχρι πλατείας Χατζοπούλου (μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς πλατείας), ὁδῶν 11 Ἰουνίου Εὐγενίου ἐπὶ τῆς συναντήσεως μὲ ὁδὸν 11 Ἰουνίου, ὁδοῦ Χαριλάου Τρικούπη μετονομασθείσης εἰς ὁδὸν Ἀδελφῶν Παπαστράτου, ὁδοῦ 11 Ἰουνίου μέχρις οἰκίας Χρ. Καραμήτσου, ὁδοῦ Σκαλτσοδήμου, ὁδοῦ Ἑρμοῦ, πλατείας Μπέλλου καὶ πλατείας Στράτου περιφερειακῶν, τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐντὸς τῆς ἄνω καθοριζομένης περιοχῆς ὑπάρχοντα ἤδη κρεοπωλεῖα, ἰχθυοπωλεῖα καὶ ὀπωροπωλεῖα, ἅτινα θὰ κλείωνται ἅμα τὰ νῦν ἐκμεταλλευόμενα ταῦτα πρόσωπα ἐκλείψωσιν εἴτε προσωπικῶς παύσωσιν ἀσκοῦντα ἐν αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κρεοπώλου, ἰχθυοπώλου καὶ ὀπωροπώλου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Π. ΡΑΛΛΗΣ